

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Covali Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Savco Sandu-Dorin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.09.2016 - 28.02.2017;

instanța de apel: 27.03.2017 - 08.06.2017;

instanța de recurs: 31.10.2017 - 29.11.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 februarie 2017, Savco Sandu-Dorin fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu includerea duratei e arest preventiv și arest la domiciliu din 22 iunie 2016 ora 21:40 până la 06 octombrie 2016 inclusiv.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Savco Sandu-Dorin, acționând în scop material, de înstrăinare a substanțelor narcotice, în circumstanțe nestabilite a procurat substanțe narcotice, pe care le-a păstrat pentru o perioadă nedeterminată de timp cu scop de comercializare a acestora, precum și le-a înstrăinat diferitor persoane.

La 22 iunie 2016, aproximativ la ora 21:30, Savco Sandu-Dorin, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice s-a deplasat la domiciliul cet. Neaguța Ion, amplasat pe bd. Dacia 11/3, mun. Chișinău, scopul de a-i înstrăina substanță narcotică - marijuana.

Astfel, la 22.06.2016 ora 21:40, pe adresa - mun. Chișinău, bd. Dacia 11/3, fiind reținut cet. Savco Sandu-Dorin, în cadrul efectuării percheziției corporale a acestuia, asupra iui a fost depistat un pachet din polimer de tip zip-lock cu masă de origine vegetală.

Conform Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4505 din 10 august 2016, masa vegetală uscată mărunțită, de culoare verde, într-un pachetel de polimer transparent de tip zip-lock, reprezintă - marijuana. Cantitatea substanței narcotice - marijuana, constituie 0,5 gr. (masă uscată).

Prin acțiunile sale intenționate Savco Sandu-Dorin, a comis circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, și anume procurare, păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (2) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea aplicării art. 90 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Savco Sandu-Dorin să-i fie aplicată o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 217¹ alin. (2) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul în motivarea apelului a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului Savco Sandu-Dorin a fost greșit individualizată. Instanța nu a ținut cont în special de persoana celui vinovat care, deși nu are antecedente penale, anterior a fost în conflict cu legea, fiind judecat prin sentința Judecătoriei Rîșcani în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ceea ce îi oferă o caracteristică negativă, precum și denotă faptul că acesta nu s-a corectat.

Mai mult, procurorul a menționat că inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată în mod repetat, eschivând-se de a se prezenta, în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei penale după cum urmează:

Savco Sandu-Dorin, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Savco Sandu-Dorin, în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin demonstrată de totalitatea probelor administrate în respectiva cauză penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că, procurorul critică sentința în latura stabilirii modului de executare a pedepsei ca fiind neîntemeiată, or instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Așadar, instanța de apel a reținut că, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, imputată inculpatului prevede pedeapsa cu închisoare de la 2 la 5 ani și conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.

Din conținutul sentinței instanței de fond, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța a menționat că la numirea acesteia a ținut cont de personalitatea inculpatului și gravitatea faptei comise, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest context, instanța de apel a menționat că deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea (legea) obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Analizând sub acest aspect textul sentinței contestate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu și-a argumentat în general concluzia la acest capitol, menționând doar că, „(...) inculpatul Savco Sandu-Dorin poate fi corectat fără a fi izolat de libertate, suspendând condiționat pedeapsa închisorii pe un termen de probă, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei, impedimente legale în acest sens nu sunt. Concluzia dată rezultă și din aceea că la faza urmăririi penale și-a recunoscut vina, este consumator de substanțe psihoactive

de la vârsta de 16 ani și existența tulburării schizotipală latent cu modificare preponderentă afectivă și de personalitate, dar fără confirmarea luării la evidență de medicul narcolog și psihiatru, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar antecedentul penal fiind stins conform art. 111 Cod penal”.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a fost în drept să rețină circumstanțele menționate, care au permis acesteia de a stabili ultimului pedeapsa sub formă de închisoare la limita prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (2) Cod penal.

Referitor la concluzia instanței de fond privind posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a apreciat această concluzie ca neîntemeiată, în raport cu gravitatea infracțiunii și absolut neargumentată, or rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de încercare.

Altfel, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată. În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei. Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Instanța de apel a menționat că, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Așadar, instanța de apel a indicat că inculpatul Savco Sandu-Dorin a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, se află în căutare și nu se cunoaște locul aflării acestuia, anterior a mai fost condamnat pentru infracțiune similară și careva concluzii nu și-a făcut, nu se află la evidența medicului narcolog, însă este consumator de substanțe psihoactive de la vârsta de 16 ani.

Deci, instanța de apel a constatat că, în speță instanța de fond nu a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpatul

Savco Sandu-Dorin, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, la stabilirea pedepsei lui Savco Sandu-Dorin, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul se află în căutare, nu se află la evidența medicului narcolog însă este consumator de substanțe psihoactive de la vârsta de 16 ani, precum și că anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, antecedentul penal fiind stins și careva concluzii corecte nu și-a făcut.

Având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale și acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a constatat că, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului cât și prevenția vor fi atinse prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Covali Sergiu în numele inculpatului Savco Sandu-Dorin, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

Recurentul indică că, instanța de apel nu a luat în calcul că, persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ Cod penal, este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Astfel, recurentul susține că, inculpatul și-a recunoscut vina, a conlucrat activ cu organul de urmărire penală, fapt ce confirmă că inculpatul a conștientizat pe deplin acțiunile sale, prin urmare acesta nu prezintă un pericol social și nici nu urmează a fi izolat de societate.

Totodată, recurentul susține că instanța de apel eronat a luat în calcul faptul că, inculpatul a fost anterior condamnat, or conform art. 111 Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de către avocatul Covali Sergiu în numele inculpatului Savco Sandu-Dorin, prin care a

menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat, corect constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Covali Sergiu în numele inculpatului Savco Sandu-Dorin, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

La caz, Colegiul penal reține că, deși recurentul fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod penal, din textul recursului ordinar declarat, își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Savco Sandu-Dorin, iar argumentele invocate în acest sens cad sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a stabilit pedeapsa inculpatului, argumentând motivat în decizia sa.

Referitor la criticile recurentului precum că contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a condamnat inculpatul în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Savco Sandu-Dorin de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute. Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel întemeiat a constatat că, prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei și de caracterul social periculos al infracțiunii săvârșite de către acesta.

Cât privește temeiurile invocate de recurent privind stabilirea pedepsei mai blânde, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

Or, circumstanțele indicate în recurs contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, au fost luate în considerație de către instanța de apel la stabilirea pedepsei, dar totodată aceasta a menționat că inculpatul se eschivează de la răspunderea penală, astfel ultimul la 06 octombrie 2016 a fost anunțat în căutare, fiind emis în acest sens și un mandat de arest pe numele acestuia (f.d. 163, 164-165 vol. I).

Totodată, Colegiul penal respinge alegațiile avocatului precum că, instanța de apel eronat a luat în calcul faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, deoarece antecedentul penal a fost stins conform prevederilor 111 Cod penal, or instanța de apel corect a menționat că, *„anterior a fost condamnat prin (...) antecedentul penal fiind stins și careva concluzii corecte nu și-a făcut.”*, respectiv instanța a menționat despre acest fapt doar sub aspectul caracteristicii personalității inculpatului.

Astfel, Colegiul penal consideră poziția apărării neîntemeiată și bazată pe o interpretare greșită a normelor penale.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Savco Sandu-Dorin pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită. La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea inechitabilă a unei pedepse prea severe, deoarece la stabilirea pedepsei instanța de apel, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

Prin urmare, argumentele instanței inferioare în privința pedepsei aplicate inculpatului Savco Sandu-Dorin, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Covali Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Savco Sandu-Dorin* **XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicarea integrală la **26 decembrie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Ion Guzun

Liliana Catan